

HOOFDSTUK 1

HET DROEVIGSTE BOS. OOIT.

🌀 Heel lang geleden, hier heel ver vandaan, was er eens een groot en diep bos. Nu komen grote en diepe bossen wel vaker voor in sprookjes, ja. Maar in dit bos waren alle dieren dood- en doodongelukkig.

De spechten snikten, de konijntjes snotterden en de beren bleitten dat het geen naam had. Niet alleen de dieren waren ongelukkig. Rond een grote glazen kist zaten zeven kleine ventjes met lange baarden en grote pinnenmutsen jammerlijk te janken. 🗣️

In die glazen kist lag namelijk het lichaam van Sneeuwwitje. Het mooiste en liefste meisje dat de dieren in het grote bos ooit hadden gezien. En, niet verschieten, maar Sneeuwwitje was kei dood. Al meer dan 10 jaar lag ze daar zo in haar kist. Ze verroerde geen vin. Zelfs niet als je heel hard boe riep. Of haar lievelingseten klaarmaakte. Dat hadden de dieren en de dwergen intussen allemaal al geprobeerd.

Je vraagt je natuurlijk af hoe die mooie Sneeuwwitje daar in die kist belandde. Wel dat zit zo:

een hele tijd geleden leefde in het grote paleis op de hoge heuvel aan de rand van het grote bos, een koning en een koningin. Die kregen samen een pracht van een dochter. 🗣️ Een prinsesje dus. Eentje met pikzwarte haren en een gezichtje zo wit als sneeuw. De koning en de koningin noemden haar Sneeuwwitje. Omdat haar gezichtje zo wit als sneeuw was dus. Da's logisch. Al is sneeuw soms ook geel. Maar dat is een ander verhaal. 🗣️

Op een dag stierf de koningin. Dat vond iedereen in het koninkrijk natuurlijk verschrikkelijk. Vooral de koning. Want die moest op zoek naar een nieuwe koningin en een nieuwe mama voor Sneeuwwitje. Na vele knappe, lelijke, bwa, boh, meh en zozo kandidaten 🗣️ vond de koning eindelijk de perfecte stiefmama voor Sneeuwwitje. Tenminste, dat dacht hij. Want die nieuwe stiefmama was ongelooflijk ijdel. Zo moest en zou ze altijd de mooiste jurken en gewaden van het koninkrijk hebben. De mooiste handtassen, de mooiste profielfoto's, en vooral de allermooiste looks. Om zeker te zijn dat ze de knapste van het koninkrijk was, ging de koningin elke ochtend voor haar spiegel staan.

HOOFDSTUK 2

DE TOVERSPIEGEL

Elke ochtend legde de ijdele koningin haar haren goed, veegde de koninklijke prutjes uit haar ogen en sprak haar toverspiegel toe:

- *Spiegeltje spiegeltje aan de wand.*

Wie is de mooiste van het hele land?

En omdat deze spiegel een toverspiegel was, antwoordde die ook meteen:

- *Haa, dat bent u koningin. Van in het kasteel tot in het oude bos.*

Niemand wimpert met zo'n mooie wimpers.

Niemand's wangen hebben zo'n mooie blos.

Zo ging het elke ochtend. Dan zei de koningin:

- *Spiegeltje, doe er nog eens eentje.*

En de spiegel antwoordde:

- *Ik zie daar een vinger. De poezeligste ooit gezien.*

En alsof één nog niet genoeg was, hebt u er zelfs tien!

